

MALÍČEK

občasník žáků ZŠ Chrudim, Dr. J. Malíka

ČERTOVSKÁ VÝSTAVKA

ročník XI, číslo 2
prosinec 2002

cena 5 Kč

ANKETA ANKETA

**Radostné
chvilky
aneb
perličky ze
školních
lavic**

**Nejedno
překvapení**

Cítíte? Venku už je veliká zima a vy jste jistě vytáhli zimní bundy, čepice, rukavice a šály. Na oknech a na všem venku leží jinovatka. Už tušíte? Ano, je tu prosinec, čas Vánoc! Všichni se těší, až se ze skříní vyndají vánoční ozdoby a bude se strojit stromeček. V pokojích zavoní maminčino cukroví a zazáří stromeček. Za okny budou padat sněhové vločky a děti budou sáňkovat, kde se dá, a těšit se, až zazvoní zvoneček a ony se rozběhnou ke stromečku. Oči malých i velkých se rozzáří. Vánoce sice nedočkavě stojí za dveřmi, ale než otevřeme poslední okénko na kalendáři, budeme muset ještě malinkou chvilku vydržet. A jak si zkrátit a zpříjemnit čekání na ty chvíle pohody? No přece přečíst si vánoční číslo našeho školního časopisu.

**Veselé Vánoce, šťastný nový rok a pěkné počtení přeje
redakce časopisu Malíček.**

ANKETA**ANKETA****ANKETA**

Když vyslovíme slovo Vánoce, většina z nás si vybaví stromeček, dárky, kapra,... Je to ale opravdu všechno, co dělá Vánoce Vánocemi? Na to jsme se zeptali našich spolužáků. Naše anketní otázka zněla: **Bez čeho si nedokážeš představit Vánoce?**

A tady jsou vaše odpovědi...

Nelinka F., I. A: „Bez mamky“

Lenka T., II. A: „Bez pohádek“

Pěťa N., II. B: „Bez ségry, mamky a bez bobování“

Miloš L., III. A: „Bez školy a dárků“

Radim N., III. B: „Bez našeho psa Betyňky“

Markéta P., V. A: „Bez kocourka Robinka“

Monika M., V. B: „Bez prázdnin“

Lukáš K., VI. A: „Bez vánočních koled“

Robin P., VII. A: „Bez svíček“

Eva P., VII. A: „Bez vánoční pohody“

Pája Š., VII. B: „Bez zvířat“

Iveta P., VIII. A: „Bez Sám doma“

Pepa R., VIII. A: „Bez zpěvu pana Bakeše“

Martin B., VIII. B: „Bez sněhu“

Anička J., VIII. B: „Bez Matěje“ (kocour)

Kristýna B., IX. B: „Bez svého kluka“

Paní Jůnová si Vánoce nedokáže představit bez své rodiny.

Denisa Příhodová, Kateřina Němcová, VIII. B

Oblíbené hračky našich druháků

Panenko Rozárka

Jezdím sní na cesty. Dostala jsem ji od tety v Poděbradech. Má červené šatičky. Mrká očima. Vždycky s ní chodím spinkat. Je moje nejoblíbenější hračka. Je na převlékání.

Irenka

Plyšový sněhulák

Moje nejoblíbenější hračka je plyšový sněhulák. Je malý a huňatý. Dostal jsem ho od mamky, když jsem byl nemocný. Hraju si s ním hlavně večer. Většinou s ním usnu.

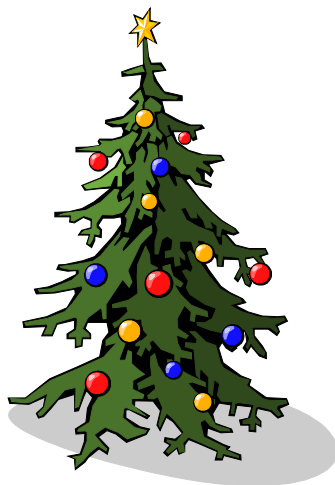
Dáda

Mič

Dostali jsme ho od mámy. Hraju si s ním, když jsem venku a mám na něj náladu. Má modrou barvu. Bereme si ho s sebou k babičce do Habřinky. Je z gumy.

Kristýna P.

VÁNOCE

Nejkrásnější svátky v roce?
To jsou přeci Vánoce!
Všude voní ryby,
nikde žádné kdyby.
Vánoce jsou zase tady,
my, děti, je máme rádi.

Markéta Příhodová, Lucie Džurníková, V.A

VÁNOČNÍ SHON A DOBRÁ NÁLADA

Vánoce jsou tady a každý z nás to pociťuje. To nakupování dárků pro Ježíška, pečení cukroví, uklízení a ještě chodit do zaměstnání, nebo do školy. Kdo by to vše stihl bez toho krásného předvánočního shonu. Tak si přece jenom na chvíli odpočňte a přečtěte si, co našim učitelům zvedne náladu v tomto období.

Co vám zvedne náladu v předvánočním shonu?

paní učitelka Jitka Linhartová

Největší radost mi udělá procházka v zasněženém lese. Snažím se při ní vnímat to nádherné ticho, pozoruji stopy zvířat ve sněhu a poslouchám pouze umrzlý sníh, který mi „křupe“ pod nohama. No a když je počasí spíše nevlídné, pohodlně se usadím k šálku čaje s vůní skořice a zaposlouchám se do příjemné, relaxační hudby. A náhle slyším znít vánoční zvonečky...

paní učitelka Markéta Smíšková

Mně zvedne náladu, když mi někdo uvaří moc dobrou kávu.

paní učitelka Hana Šustrová

Tak to se budu muset hodně zamyslet. To je těžká otázka! No, já bych si zašla na nějakou výstavu nebo pěkný koncert. Třeba na náměstí, když se koná zpívání pod stromečkem.

paní učitelka Iva Jehličková

No, asi nic! Že by oříšková čokoláda? Já už vím! Mně nejvíce zvedne náladu, když napadne sníh a k tomu ještě začne svítit sluníčko a je ta pravá vánoční nálada.

paní učitelka Petra Fejfarová

Já vám na tuhle otázku nemůžu odpovědět, protože teď ještě shon neprožívám. Ten přijde až napadne sníh. Ale když je velký shon, třeba v obchodě, tak se mu raději vyhýbám.

pan učitel LiborŠkrlik

Mně určitě zvedne náladu hodina v VII. B (Dotazovaly se žákyně VII. B)

paní učitelka Miroslava Hřebenová

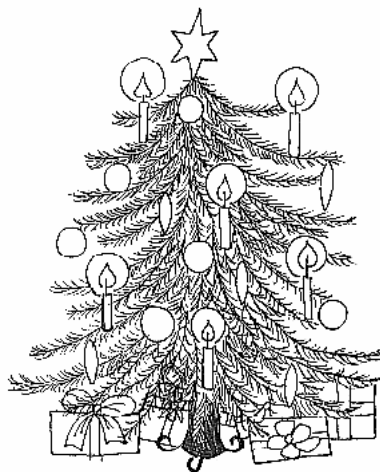
Jééé! Já si zvednu (a už zvedla) náladu tím, že si upeču perníčky. Připomínám si tím tu pravou atmosféru Vánoc.

Martina Šípková, VII. B

VÁNOCE NAŠICH PŘEDKŮ

Babička vzpomíná

Prožívám už padesáté deváté Vánoce. Spolu s maminkou, tatínkem a mladším bráškou jsme lili olovo, půlili jablka a pouštěli svíčky. Na Štědrý den jsme poklízeli a já se snažila být hodná, abych dostala dárky, které si přeji. K obědu jsme měli zelnou polévku a k večeři byl kapr s bramborovým salátem a rybí polévka od mého dědečka. Já ani bráška jsme stromeček neviděli, protože jsme věřili, že ho nosí Ježíšek. Celá rodina si posedala kolem nastrojeného smrčku a rozdávala si dárky. Stromeček ozdobený skleněnými, korálkovými a slaměnými ozdobami, dárky, voňavé cukroví a celá rodina pohromadě, to bylo pro mě to nejhezčí o Vánocích. O půlnoci jsme chodili na mši. Pamatuji si, že jsem si velmi přála malované desky na knihy a skládanou sukni. Tyto věci jsem našla pod stromečkem a byla jsem moc šťastná.

*S pomocí mé babičky Jany Kaplanové vypracovala:
Romana Severýnová, VI. A*

Za mé prababičky

Já ti nemám moc co říct. Já jsem tady z města, takže Vánoce jsme měli bohaté. Maminka napekla vánoční cukroví (my měli nejraději oříškové), k večeři jsme měli kapra s bramborovým salátem, no jako teď. A po večeři jsme šli ke stromečku. Ten byl plný slaměných a skleněných ozdobiček. Taká jsme na něm měli voskové svíčky. To víš, v té době ještě ta elektrická svítýlka nebyla. A stejně jako dnešní děti jsme se i my těšily na dárky. Já měla ještě dvě sestry a všechny jsme dostávaly to samé. Většinou tři až čtyři dárky. Takový dárkem byly potřebné věci, jako třeba boty, šité šaty nebo také kniha a další. A protože jsme byly věřící, chodily jsme každou povánoční neděli do kostela. Ovšem tatínek s námi nikdy nešel. On totiž nebyl věřící. A proto jsme chodily jen s maminkou. Nejdříve jsme šly na Boží hod do československého kostela a potom na jesličky do kostela katolického.

Lenka Marhanová, VI. A

Jak můj děda trávil Štědrý den, když byl malý

Na Štědrý den jsme měli k obědu brambory a zelnačku. Během Štědrého dne jsme udělali v chlívků pořádek kravám a králíkům. Maminka všude v chlívků rozestlala slámu a zajistila zvířatům dobré krmení. Nezapomněli jsme ani na ptactvo na zahradě. Sám jsem jim sypal zrní do krmítka. Po úklidu maminka připravovala večeři. K večeři byl vepřový řízek a bramborový salát. Po večeři jsme celá rodina seděli kolem stolu, jedli cukroví a nakrájená jablíčka. Poté jsme si posedali kolem stromečku, na kterém byla jablíčka a trochu cukroví. Po rozdání dárečků jsme si společně zazpívali vánoční koledy. Mimo to jsme také vzpomínali, jak probíhal kalendářní rok. Náš Štědrý den byl krásný a dodnes na něj rád vzpomínám.

Lukáš Krčil, VI. A

AHOJ GAUČÁCI A MILOVNÍCI TELEVIZNÍCH SERIÁLŮ! ANEB I TAKHLE SE DAJÍ SLAVIT VÁNOCE

Znáte ten pocit, kdy přijdete ze školy domů, svléknete bundu, odhodíte aktovku, chytíte dálkové ovládání na televizi a už to jede?

Jelikož v úterý v 15:00 Ošklivka Betty stále dokola řeší své pracovní problémy, vy se tou dobou můžete bavit ve škole na softballu.

Nemůžete žít bez Yaga, syna džungle? A zkusili jste někdy vy, žáci 4. - 6. třídy, ve stejném čase – tedy v úterý ve 14:00 hodin si zahrát volejbal?

A zatímco si ve středu Mac Giver utužuje ve 14:00 své svaly a vy se rozvalujete na gauči, vaši vrstevníci z 8. a 9. třídy se dobře baví na floorballu.

A co takhle zkusit to s keramikou, s počítači, s časopisem Malíček či s kartami Magic? Hrdinové televizních seriálů to bez vás opravdu vydrží. A co vy bez nich? Volba je jenom na vás!

Tomáš Jáchym, VIII.B

Seznámení s novými učiteli

Také se rádi smějete? Tak to byste si rozuměli s paní učitelkou **MARKÉTOU SMÍŠKOVOU**. To, že je na naší škole nová a že spoustu z vás učí německý jazyk, už dávno víte. Ale zajímá vás, jaká byla jako malá, jaké cizí země navštívila, proč se tolik těší na Vánoce? Tak tohle a ještě mnohem víc se dozvíte v následující rubrice. A hlavně nezapomeňte, že s úsměvem jde všechno lépe!

Čím jste chtěla být jako malá?

Odmalička jsem chtěla být učitelkou, moje děti byly slepice u babičky, které mě nechtěly poslouchat.

Byla němčina váš oblíbený předmět?

Moje nejoblíbenější nebyla. Já jsem žádný nejoblíbenější předmět neměla, brala jsem je všechny šmahem.

Kde všude jste byla? Jakými jazyky se domluvíte?

Byla jsem na Slovensku, v Anglii, Rakousku, Polsku, Francii a Španělsku. Učila jsem se rusky, španělsky a německy.

Kde všude jste učila?

Učila jsem pouze kroužky. Vy jste moje první škola, kde učím.

Co jste dělala předtím, než jste nastoupila na naši školu?

Pracovala jsem na poště jako poštovní úřednice, pak jsem cestovala.

Máte nějaké záliby, koníčky?

Ráda jezdím na koni, maluji, čtu, poslouchám hudbu, podívám se na pěkný film. A mám malého synovce a s ním si moc ráda hraji.

Která kniha Vás v poslední době zaujala?

Mám čím dál tím méně času na čtení, ale četla jsem Herriota. To je knížka, která se zabývá zvěrolékařstvím.

Chtěla byste na sobě něco změnit?

Dá se říci, že se na sobě snažím stále něco vylepšovat.

Co Vám udělalo v poslední době největší radost?

Já si dělám radost každý den.

Co vás dovede naštvat?

Hodně málo věcí, ale může mě totálně vytočit, když potřebuji psát a zrovna mi dopíše tužka. A lidská zbedněnost, prostě nemohoucnost, když nemůžete nic dělat a nevíte jak z toho ven. Jste bezmocní.

Jak se těšíte na Vánoce? Dodržujete nějaké zvyky?

Na Vánoce se těším moc, protože poprvé budu se svým přítelem, takže mimo rodinu. A každoroční zvyky, no jako obvykle se snažím nejíst, což se mi nikdy nepovede.

Jaké je vaše nejoblíbenější cukroví a proč?

Nejraději mám vanilkové rohlíčky a taky maminčino Masarykovo cukroví, které je strašně dobré.

Popište nám vaši první lásku?

Moje první láska byla ve druhé třídě - platonická. A druhá byla, když mi bylo asi šestnáct a ta trvala velmi dlouho.

Jmenujete se Smíšková. Jste také takový smíšek? Kdy a čemu se ráda smějete?

Už odmalička ctím své jméno tím, že se směji. A směji se ráda a hlavně, když je čemu. Taky jsem ráda veselá.

Pamatujete si na nějakou nejoblíbenější pohádku a hru z dětství?

První moje přečtená knížka byla a kocourku Modroočkovi. Když jsem tuto knížku dočetla, tak jsem u toho brečela. A hru, tu už si nepamatuji.

T. Jarošová a A. Tichá IX.B.

STŘÍPKY A STŘEPY Z DOUBRAVKY

STOD 9

Tak se jmenoval náš seminář, který probíhal necelé tři listopadové dny na chatě Doubravka. A co tento podivuhodný název vlastně znamená? Je to zkratka pro delší předsevzetí: Spolu to dokážeme! No a devítka, což by napadlo asi každého, znamená náš ročník. A co jsme tam vlastně dělali a zažili? Každý se na to dívá svýma očima, a proto si přečtěte několik našich výtvorů.

... zkoušeli jste někdy naučit se několik básniček za sebou? Ne? Tak to byste nevěřili, jak jsme se u toho nasmáli a naběhali. Principem bylo naučit kamaráda básničky. Byli jsme ve skupinkách, někdo se šel učit básničku,

kteřá byla napsaná na papírku a přilepená na dveřích. Po naučení jedné básničky rychle běžel ke svému spoluhráči a musel ho to co nejdříve naučit. A určitě mi dáte za pravdu, že naučit se ve spěchu slovíčko ke slovíčku není zrovna nejlehčí a ještě k tomu to byly velmi podobné básničky. Lišily se v jiném ději a v některých slovech. No a po naučení mohl běžet ke svému třídnímu učiteli. Samozřejmě by to nebyla hra, kdybychom se nemuseli vrátit a znova se ji doučit, a nebo ji říct od začátku. Stalo se, že náš spolužák tu básničku musel říkat devětkrát a pak to už doopravdy není sranda a začnou to cítit i nohy. A takhle se to opakovalo, dokud jsme nepředříkali co nejvíce básniček do limitu. Kdybyste viděli ty škodolibé obličejky našich učitelů, tak byste nakonec zjistili, že šlo opravdu jenom o legraci...

Tereza Jarošová, IX. B

... byli jsme přijati do školského ústavu, a tak je na naši čest uspořádán ples. Stojíme na schodišti ve dvojicích, jednotlivé třídy za sebou. Kluci nám nabízejí rámě a pod vedením Péti odcházíme do sálu. Nastupujeme do půlkruhu a už se usmíváme při focení. Učitelé jsou oblečeni jak ze sedmdesátých let, takže usmát se není nic těžkého, ale příkaz zní: Zachovejte vážnost! Tak tedy jo! Najednou začíná hrát hudba – taky to není nějaká hitovka, ale Batík říká: „Páni, zadejte se!“ Zpočátku tančí uprostřed parketu jen sám s Ivou Brožovou. Také něco staršího, nevím, jak bych to nazvala. Později se nesměle přidávají ostatní, až jsme tu všichni a snažíme se ten ladný pohyb napodobit. Po tancování jsou na programu desetiminutovky jednotlivých tříd. Jsem moc zvědavá, co si přichystali ostatní. I. A nastupuje se scénkou, která možná vystihuje nějakou „normální“ rodinku. Chvilku se zasmějeme, ale uteče to jako voda a jsme na řadě. Lucka s Kubou to uvádějí, máme taneční, a tak předvádějí jeden tanec. Pak už Jakub jen odstartuje pánskou volenku. DJ Lukáš pouští hudbu a jde se na věc. Tuc, tuc, á měla babka čtyři jabka ... Nastává výbuch smíchu a my máme co vydržet, abychom pokračovali v mazurce. Tak to máme za sebou. Po nás jde I. C s hrou Chcete být bankrotářem. A nakonec děčko s napodobiteli hudebních hvězd. Takže máme možnost vidět Petra Kotvalda, dvě Ilony Csákové a další slavné osobnosti. A ples pokračuje...

Veronika Šustrová, IX. B

Hrajeme hru Ano - Ne. Naším úkolem je odpovědět na dvacet sedm otázek všeho druhu. Od kouření až po pohádky, i na hygienu se dostalo. Ani při této hře nám nechybí plný pohár humoru, který nám především zajišťuje Lukáš. Při odpovědi na otázku, jestli se nám líbí pohádka Tom a Jerry, Lukáš bez váhání zvedá kartičku Ne, ale k tomu dodává, že se mu více líbí Pepeček námořník. Dostává se i na intimnější otázky, např. jestli si myjeme každý den nohy. Zaskočilo nás však, že jeden z našich spolužáků se nám po pravdě přiznal, že si myje nohy dvakrát týdně. Cílem hry bylo, abychom se o sobě více dozvěděli a hlavně, abychom mluvili pravdu. To nás všechny

samozřejmě zajímalo, a proto paní učitelka Brožová nakonec pokládá otázku, jestli jsme všichni mluvili pravdu. Spousta z nás odpověděla Ano, ale našly se i výjimky, mezi které patřil i náš vtipálek Lukáš. Samozřejmě to paní učitelce nedalo a zeptala se ho, v čem nám lhal. S vážným obličejem a zklamáním odpověděl, že se omlouvá, že nám lhal. Rozhodl se jít s pravdou ven: „Mně se líbí Tom a Jerry.

Aneta Tichá, IX.B

Při jedné aktivitě přelézáme po laně a pod námi je voda. Ostatní ručkují na druhou stranu jako lenochodi a já se začínám strachovat víc a víc. „Je to tady, přišla na mě řada,” říkám si. Nejhorší pro mě je dostat se vůbec na to lano. A tak kluci neváhají a pomáhají mi. Oni však volají přes celý les, jak jsem těžká a já se smíchem snad ani neudržím. Tak, a konečně visím. Teď se jenom dostat na druhou stranu. Ani to pro mě není nijak jednoduché. Jak se říká „Se smíchem jde všechno lépe”, tak v tomto případě to není ani zdaleka pravda. Já jsem totiž smíchem téměř vyčerpaná a nejrady bych sebou asi sekla do vody. Ale už se blížím k cíli a všichni mi podávají pomocnou ruku. Konečně stojím na pevné zemi. Jsem dosela ráda, že to dopadlo tak dobře, nečekala jsem totiž, že zůstanu suchá.

Kamila Emrová, IX.B.

Naše skupinka právě otevřela obálku s další indicií. Všichni netrpělivě čekáme, co bude napsáno na papírku, který je uvnitř obálky. Vyndáváme ho a před námi se objeví nápis “Buffet zone”. Je to v angličtině, a tak se mě Terča ptá, co to znamená. Odpovídám jí, že je to něco jako rychlé občerstvení. Domlouváme se, kde by mohlo být další stanoviště. Napadá nás jídelna. No jo, jenže chata je přece zamčená. Někdo řekne, že by to mohly být třeba popelnice a že to „Buffet zone” může znamenat bufetácká zóna. Začneme se smát. Tuhle možnost brzy vyloučíme. Myslíme si, že je to blbost. Najednou Romča objeví několik hub. Nadšeně nám sděluje své myšlenky: „Co kdyby to bylo někde tady. Bufet je přece rychlé občerstvení a houby jsou k jídlu“. Její uvažování je sice docela logické, ale široko daleko tu žádná obálka s indicií není. Už jsme docela dost zoufalí. Přemlouváme tedy pana učitele Hainalla, aby nám řekl, kde je další stanoviště. Ten se ale jen lišácky usmívá a radí nám, abychom se více poslouchali. Po chvíli Rostů napadne něco, co nyní považujeme za vrchol geniality (jsme totiž opravdu zoufalí). Krmelec! No jasně, že nás to nenapadlo hned. Jenže problém je v tom, že ho nemůžeme najít. Rozhodneme se, že to zkusíme jinou cestou. Procházíme kolem chaty a také kolem popelnic. Napadne nás přece jen se k těm popelnicím podívat. Najednou opravdu nalézáme bílou obálku. Máme velkou radost a zároveň se chytáme za hlavu. Popelnice jsme vyloučili hned na začátku. „Už jsme si mysleli, že to nenajdeme”, smějeme se.

J. Machová, IX. B

I UČITELÉ SE VZDĚLÁVAJÍ

Máte pocit, že jen vy jste ti chudáci, kteří chodí do školy a musí se stále učit nové věci? Nenechte se mýlit. Ani učitelé na tom nejsou o nic lépe. I oni se musí vzdělávat. Tentokrát jsme pro vás připravili rozhovor s paní učitelkou PETROU FEJFÁRKOVOU a panem učitelem JANEM ZAPLETALEM.

Oba dva se zúčastnili o prázdninách sedmidenního semináře ve městě Cambridge v Anglii, který byl zaměřený na multikulturní výchovu (tzn. jak pracovat s dětmi ve třídě, když se sejde více různých národností). Zde se setkali s učiteli z Anglie, Itálie, Španělska a Norska. Každý z nich přinesl poznatky ze své práce, které dali dohromady a společně hledali cesty, jak s dětmi co nejlépe spolupracovat. Zajímavé byly názory ostatních učitelů, kteří mají s těmito dětmi více zkušeností.

Poté navštívili tři školy, kde sledovali, jak učitelé pracují s dětmi z menšinových skupin, aniž by se cítili jiní vůči ostatním dětem. O tomto programu si mohli popovídat i s dětmi. Ptali se, jak se do Anglie dostali, jak se jim líbí škola a jestli se necítí ostraně. Jejich příběhy byly zajímavé. Bavili se s dívkou z Ruska, která díky profesi svého otce, jenž byl přírodovědcem, procestovala celý svět. Žila v Německu, v Kanadě, ... Mohla tedy porovnávat různé státy. A nyní se v Anglii cítí velmi dobře, protože ji neodstrkují a mají dobrý kolektiv.

A jak vypadala škola? Přízemní budovy byly propojené mezi sebou a jednotlivé pavilony představovaly nějaký obor. Jeden z pavilonů byl vybaven kulečnickými a pingpongovými stoly, kuchyňkou, kde si děti samy vaří. Při výuce angličtiny měli žáci zadané téma „Voda“. Učitelka chodila kolem nich, přelévala vodu z nádoby do nádoby. Děti zvuk vody poslouchaly a pak si říkaly, co si pod ním představovaly. Vše se odehrávalo v knihovně, kde také četly básničky a zajímavé články. Tyto děti měly na výběr volitelné předměty, jako například divadlo a tanec, což na školách nebývá obvyklé.

Na tomto semináři se oba naši učitelé mnoho naučili a zkusili si nejrozličnější aktivity.

Jana Ročňáková a Kateřina Suchánková, VIII. B

Byli jako my...

Máte rádi příběhy ze školních lavic? Tak to se při tomto článku rozhodně nudit nebudete. Je předvánoční čas, jste jistě unavení a vyčerpání z pečení a zdobení cukroví, uklízení, nakupování a

z jiných namáhavých činností. Aspoň na chvilinku si zavřete oči a zaposlouchejte se do vyprávění paní učitelky IVANY BROŽOVÉ, která nás seznámí se svojí vtipnou historkou ze školních lavic.

„Na svá dětská školní léta vzpomínám moc ráda. Naše třída držela dost pohromadě, zvláště od sedmé třídy jsme si hodně pomáhali a vzájemně se přátelili. Pochopitelně jsme vymýšleli různé lotroviny, které nám zpestřovaly náš školní život. Pamatuji si, že v osmičce se ve třídě zčistajasna objevily malé šedé myšky. Snad všechny děti mají rády zvířátka, proto jsme je i my začali opečovávat. Nosili jsme jim kousky sýra, chléb, buchty...prostě co kdo sehnal nebo si utrhl od svačiny. Časem jsme vypožorovali všechny otvory, kterými do třídy lezly. Nejvíce jich bylo pod tabulí. Myšky velmi záhy zkrotly a my jim stavěli z učebnic a sešitů různé hrady a prolézačky.

Naše „zábava“ se neutajila a dozvěděli se o ní nejen spolužáci z jiných tříd, ale i učitelé. Paní učitelka, kterou jsme měli na ruštinu, odmítla v naší třídě učit, protože se myši moc bála. Učit nakonec musela, ale seděla na židli hned vedle dveří připravená k úprku. Asi si dovedete představit, jak taková hodina vypadala. Šikovně pohozené kousky sýra dělaly své a myšky několikrát za hodinu vyběhly ze svých děr a zároveň vybíhala i paní učitelka ze třídy. Tato hra na kočku a na myš, přičemž v tomto případě byla kočkou myš, neměla bohužel dlouhého trvání. Hned následující pondělí jsme přišli do třídy vybaveni mlsáním pro myšky a ouvej! Díry zasádrované a myšky kdoví kde. Hodina ruštiny se mohla vrátit do zajatých kolejí.

Jana Strašková, VII.A

OTCOVSKÉ RADOSTI A STRASTI

Rada druhá: „Je úplně jedno, co připravíte pro svého potomka a milovanou choť, než se spolu vrátí z porodnice. Stejně bude všechno přesně naopak.“

Může to vypadat třeba takto: Odvezete manželku do porodnice. Cesta i porod proběhnou bez větších problémů. Před odjezdem domů ještě obdržíte podrobné pokyny, co je nutné doma dokončit, dodělat a dopřipravit. Mimo jiné dostanete i pokyn týkající se úprav ošacení pro cestu z porodnice domů. Dobrá tedy, vyprat šaty není přece v době automatických praček žádný velký úkol.

Po krátkém boji, kdy v koupelně vítězím nad pračkou v poměru 1:0, je také vše hotovo. Jenže... Ne tak docela úplně přesně, jak si maminka představovala. Pokyn „Vyžehli šaty“ mi nikdo nedal. Mluvilo se přece jen o praní! Z nemocnice se plížíme postranními uličkami s vyšňořeným miminkem, ale lehce pomačkanou maminkou...

Jiný příklad za vše. Je červenec a vedro, že ptáci padají teplem ze stromů (potí se jim nožičky a oni se tam prostě neudrží), jablka se pečou přímo na větvích a voda z bazénu vysychá rychleji, než ji stačíte napouštět. Při povlékání peřinek se rozhodujete, zda do povlečení nacpat velkou těžkou deku, nebo podstatně lehčí, ale takřka stejně výhřevnou „larisu“. Po chvilce váhání zvolíte larisu, z deky máte pocit, že by nebohé děcko zamáčkla svojí vahou do matrace.

A pak už jsou oba doma. Následuje takřka klasický monolog typu: „Co je tohle? V tom povlečení nemá být larisa, ale tahle deka!“ Poslušně vyměníte obsah peřinky. Neuplyne ani čtvrt hodinky a vaše polovička dojde k názoru, že přikrývka je příliš těžká a robátko se necítí pohodlně. Poslušně vyměníte obsah peřinky...

Je týden po příjezdu Jakuba z porodnice. Připadám si jako hypochondr. Bolí mě hlava, záda, kolena. Mám rýmu a kašel (v červenci). Můj lékař, MuDr. J., se na mne dívá velmi soucitným a zároveň chápavým pohledem. Několik přátel mi radí navštívit různé specialisty... Stejně jsem ale úžasně šťastný...

(P.S.: U žádného „specialisty“ jsem nakonec přece jen neskončil)

Mikulášské zastavení

Šestého prosince chodí k nám čertík,
každý rok stejné jméno má, Bertík.
Mikuláš, čert i andílek,
to je vždy parádních nadílek.
Chodí rovnou z pekla, to jsem se jich lekla.
Protože když někdo zlobí,
čerti nejsou jistě hodní.
Mají rádi kouř a dým,
to já všechno dobře vím.
Jednou jsem si zazlobila,
v pekle jsem je navštívila.
Kouř mě štípal do očí,
oheň pálil do uší.
Když se mi chce někdy zlobit,
začnu se hned hodně potit.
Vzpomenu si na peklo,
to by to zas dopadlo.

Káťa Slezáková, IV. B

Čertíci jsou správná věc,
mají rádi teplou pec.
Protože jsem nepekla,
odnesli mě do pekla.
Teď jim taky nepeču,
alespoň jim zametu.
Čerti straší dětičky,
možná že i tetičky.
My se jich však nebojíme,
každý rok se připravíme.

Aneta Kratochvílová, IV. B

Nejedno překvapení

Máte doma nějakého mazlíčka? Vy , kteří ano, nám dáte jistě za pravdu, že mu můžete všechno říct – nic neprozradí, dělá, že vám rozumí, můžete si s ním hrát, mazlit se s ním, a dokonce můžete společně zažít i nejedno překvapení. Prostě nejlepší přátelé člověka, alespoň ti „nejedovatí“, jako pejsci, kočky, křecci, ... A morčata. O těch nám vyprávěla naše spolužačka Verča Čejgllová.

Návrat z lesa aneb kappy end

Jednoho prázdninového večera jsme dělali na naší chatě táborák. Samozřejmě, že u této události nesmělo chybět ani moje morčátko! Já ho totiž tahala všude s sebou. Když jsme připravili jídlo a dříví na táborák, vše už bylo hotovo, sedli jsme si kolem ohně a začali opékat. Já jsem si řekla, že bych morčátko mohla pustit na trávu, aby se taky napapalo. Ale už mě nenapadlo, že se lekne ohně a uteče do lesa. Celý večer jsme ho potom hledali! Já jsem z toho byla opravdu velmi smutná, protože jsem si nedokázala představit život bez svého miláčka. Ten večer jsme ho už nenašli, a tak jsme, sice neradi, šli spát. Když jsem se ráno probudila, myslela jsem si, že to byl jen ošklivý sen, ale nebyl! Dopoledne jsem chodila jako tělo bez duše, až do té doby, než jsem uslyšela dědův hlas. Byl venku a volal: „Morče, morče!!!“ Já jsem hned vyběhla ven. Na cestičce u lesa, směrem k naší chatě, běhalo moje vycvičené morčátko tak, aby si ho každý všiml! Hned jsem ho vzala do ruky a cítila jsem se moc šťastná, že ho opět mám.

Pár informací o morčeti: Dožívá se tří a více let. Samice má 3x ročně po 2 až 6 mláďatech. Je podobné křečkovi a myši. Může mít různě zbarvené chlupy (černé, bílé, hnědé, rezavé). Živí se trávou, senem, různou zeleninou, můžete mu dát i tvrdý chleba, obilniny a k pití vodu. Koupíte ho v každém zverimexu v hodnotě okolo čtyřiceti korun, můžete ho mít v nějakém akváriu nebo kotci.

Jana Machová a Veronika Šustrová, IX. B

NA NÁVŠTĚVĚ V PSÍM ÚTULKU ALÍK

Blíží se Vánoce a spousta z vás si přeje nějaký dárek. Takovým dárkem může být lego, panenka, a nebo také pejsek, či jiná zvířátka. V útulcích našla úkryt před zimou a chladem zatoulaná zvířátka. Většina z nich by si určitě přála mít nový domov a na Štědrý večer sedět u stromečku a vidět pár vašich rozzářených očí. To se

bohužel splní jen některým. Proto jsme se vypravili za našimi čtyřnohými kamarády do městského útulku. Vy můžete jít s námi a přecíst si náš

rozhovor s panem JANEM PETRŽÍLKEM.

Kdo a kdy založil tento útulek?

Tento útulek založila ochrana přírody a dlouho tu pracoval pan Cibulka.

Kolik zaměstnanců pečuje o pejsky?

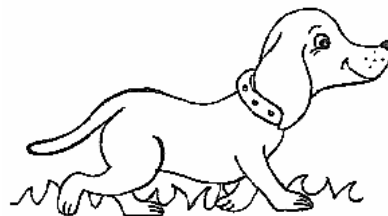
O útulek se starám jenom já sám.

Jsou tu i jiná zvířata než psi?

V útulku jsou jenom psi a momentálně jich tu je sedm.

Jaký osud pejsky v útulku čeká?

Když si někdo pejska z útulku vezme, jde do rodiny, a když ne, tak po čtyřech nedělích pejssek putuje k panu doktoru Jeníkovi do útulku v Podlíšťanech. Tento útulek je více zveřejněný, a proto je větší šance, že si někdo pejska adoptuje.

Je nebo byl u vás nějaký pejsek, který prožil ne moc pěknou minulost?

Pejsků, kteří prožili ne moc pěknou minulost je tu většina. Jedna paní si odtud pejska vzala, ale asi po jednom měsíci ho přivedla zpátky a říkala, že na ni byl zlý a agresivní, ale bylo to naopak. Chtěla se ho jenom zbavit.

Jak často lidé chodí navštěvovat útulek? Kolik z nich si pejska vybere?

Za rok 2002 si zatím pejska adoptovalo 20 lidí. Z toho se i několik pejsků vrátilo ke svým bývalým majitelům.

Jak často se tu pejsci ocitají a jak dlouho tu zůstávají?

Pejsci se tu bohužel ocitají často. Měli by tu zůstat čtyři neděle a potom jít k už zmiňovanému panu Dr. Jeníkovi. Ale stalo se, že fena tu porodila mladé a musela tu zůstat tři měsíce.

Mohou nějakým způsobem děti pomoci tomuto útulku?

Děti mohou tomuto útulku pomoci tím, že třeba přinesou nějaké kulturnější nádoby, než tady máme teď, a mohou donést zbytky chleba, rohlíků či jiného pečiva.

Co je největší problém útulku?

Největší problém útulku jsou peníze a lidé, kteří nemají rádi zvířátka.

Dostávají od Vás pejsci o Vánocích nějaký dáreček?

Trávím tu s nimi první Vánoce, nevím jestli dostávali dáreček, ale já každému dám čtvrtku upečeného kuřete.

KONTAKT NA MĚSTSKÝ ÚTULEK JE NA TEL.: 605 512 069

Romana Severýnová, Aneta Paulů, Lenka Marhanová, Lukáš Krčil, VI. A

NENÍ PROFESE JAKO PROFESE

Když se řekne nemocnice, mnozí si představí bílé pláště lékařů nebo sestřičky v krátkých bílých šatech. Práce v nemocnici je velmi náročná a obnáší mnoho zodpovědnosti. O tom se můžete přesvědčit v následujícím rozhovoru s interním lékařem chrudimské nemocnice Radkem Palouchem.

V příštím čísle si můžete přečíst rozhovor se zdravotní sestřičkou.

INTERNÍ LÉKAŘ

Čím jste chtěl být jako malý?

Asi ve druhé třídě jsem si přál být fotbalistou nebo hokejistou. Poté truhlářem, hasičem a hodně dlouho učitelem. Pro medicínu jsem se rozhodl až na gymnáziu.

Jaké školy jste musel vystudovat?

Nejdříve základní školu. Poté gymnázium, které ale není nezbytně nutné. Důležitá je maturita. Ovšem z gymnázia se člověk na medicínu dostane nejsnadněji, protože se tam dělají zkoušky z předmětů, které se na ostatních školách takto široce neprobírají. Například z fyziky, chemie, biologie ...

Musíte se i nadále vzdělávat?

Musím. Jednak protože se vše vyvíjí, jsou objasňované nové nemoci, mění se postupy diagnostiky (vyšetřování) a léčení. To je jedna věc. Potom existuje v medicíně takzvané postgraduální studium, které je pro lékaře nezbytné. Tím, že člověk vystuduje lékařskou fakultu, ještě není svéprávný pro vykonávání samostatné lékařské práce. To znamená, že za něj musí někdo zodpovídat a nemůže provádět činnost na vlastní zodpovědnost. Nejčastěji pracuje v nemocnici nebo v zařízení podobného typu, kde spadá pod primáře. Sám nabývá samostatnosti složením zkoušky, které se říká atestace. To znamená, že po absolvování vysoké školy si člověk vybere nějaký obor, který chce dělat a nastoupí v něm do nemocnice, kde musí absolvovat povinnou praxi, nejčastěji dva a půl roku. Potom teprve může složit atestaci. Zatím u nás funguje systém několika atestací. První atestace je základní a nezbytně nutná pro to, aby lékař mohl vykonávat svou práci. Další atestace může být z toho samého oboru nebo si lékař může vybrat nějaký menší podobor (nástavbová atestace).

Jaká je vaše specializace?

Moje specializace je interní neboli vnitřní lékařství. Z tohoto oboru mám atestaci prvního stupně. Je to jeden z největších a hlavních (interní lékařství a chirurgie) lékařských oborů. Další obory jsou v lékařství zastoupeny v menším rozsahu. Interní lékařství se zabývá vnitřními orgány v břišní dutině, dýchací soustavou (plícemi), oběhovou soustavou (srdcem a cévami), trávicí soustavou, ledvinami, ale i některými postiženími pohybového aparátu. Takže je to poměrně široký obor.

Jak vypadá váš pracovní den?

Záleží na tom, jaký obor lékař dělá. Jestli ho dělá v nemocnici nebo na ambulanci. Například chirurgové stráví velkou část pracovního dne na operačním sále. Já začínám svůj pracovní den v sedm hodin ráno. Nejdříve se podívám, jaký je stav pacientů, kteří mi byli přiděleni, a jestli přibyl někdo nový. Pokud ano, podívám se, co mu je. Ráno je mou další činností aplikace léčebných injekcí (injekce, které se dávají do žíly musí aplikovat lékař). Od tří

čtvrtě na osm do půl deváté máme zasedání, kde se sejdou všichni lékaři interního oddělení. Tady nám rentgenolog ukáže rentgenové snímky pacientů, kteří u nás leží. Domlouváme se, co těm lidem je a jak dále postupovat při léčení. Dopoledne provádím vizitu – obcházím pacienty, vyšetřuji je a ptám se, jak jim je. Dále dělám dokumentace vyšetření. Píšu každému pacientovi do chorobopisu, kam se píšou všechna provedená vyšetření, jaký je pacientův stav, co se s ním bude dělat dále. Potom jdu na oběd. Moje odpolední činnost spočívá v tom, že píšu zprávy pro obvodní lékaře pacientů, které propustíme. Sem píšu všechna vyšetření a jejich výsledky, proč tu pacient byl, co je s ním vhodné dělat dále. Potom také samozřejmě v průběhu dne přicházejí noví pacienti, kterým se musím věnovat.

Co se vám na vašem povolání líbí, a co považujete za nejtěžší?

Líbí se mi práce s lidmi, samostatnost a odbornost. Jsem rád, že občas lidem dokážeme pomoci, odcházejí v lepším stavu a spokojenější. Nejtěžší je někdy právě ta práce s lidmi. Problémem u interního lékařství je, že tu leží staří lidé, špatně se pohybují a někdy je s nimi těžká domluva.

Chtěl jste své povolání někdy změnit?

Zatím ne.

J. Machová a V. Šustrová, IX. B

VÁNOCE

– svátky, které otevírají cestu do světa fantazie

ZEMĚ SPORTU A ODPOČINKU

Můj milý deníčku. Je pátek 16.8.

Dnes jsem objevila tajný vchod. Je to dutina ve stromě, ale když si tam sednu a zavřu oči, ocitnu se v krásné krajině. Mají tam obrovské obchody s knížkami a nejrůznějším oblečením. Vynalezli novou módu, koupila jsem si nové a opravdu levné kalhoty. Je tam i park. V parku je plno stromů a na každém roste vše, na co si jen vzpomeneš. Když máš náladu na hudbu, utrhneš si ze stromu třeba kytaru nebo flétnu. Ale musí být už zralá, jinak hraje falešně. Na každém roste něco jiného. Jeden je obsypaný čokoládou, druhý ovocem, třetí zeleninou, na čtvrtém roste pečivo, ... Každý si utrhne, na co má chuť. Jsou tam také stromy, na kterých roste svíčková, kuře, hranolky, špagety a jiná jídla. Zítra se tam vydám zas a ještě něco prozkoumám.

Můj milý deníčku. Je sobota 17.8.

Opět jsem se vydala na obhlídku a zjistila jsem, že v Krajině odpočinku nikdo nepracuje, jen odpočívá na louce. Jsou tam podložky a každý si ji dá, kam chce. Do stínu pod strom s ovocem nebo na sluníčko. Také jsem zjistila, že tam mají hřiště. Ale nejen jedno. Hned několik. Na jednom se bruslí, na druhém hraje na koulovačku se sněhovými koulemi, na dalších je hřiště na

basketbal, volejbal, na vybiku, na gymnastiku, ... Všichni jsou tu velice šťastní. Myslím, že se s celou mou rodinou brzy přestěhujeme.

Můj milý deníčku. Je neděle 18.8.

Jsem velice nešťastná. Můj strom zmizel. Odvezli ho na velkém nákladáku. Zbyl z něj jenom pařez, který mi je jen po kotníky. Je jasné, že se do své tajné země už nikdy nepodívám. Je to škoda.

Lenka Marhanová, VI. A

Silvestrovské pohoštění

Milí čtenáři, blíží se rok 2003. Již zanedlouho se na Silvestra rozloučíme se starým rokem a následně budeme oslavovat příchod nového. Ke každé oslavě neodmyslitelně patří dobré jídlo. Nevíte, jakou lahůdkou byste překvapili své blízké? Redaktoři Malíčku se s Vámi podělí hned o několik svých oblíbených receptů. Přejeme Vám krásného Silvestra, šťastný rok 2003 a také, aby všem naše – vaše výrobky chutnaly..

Slané rohlíčky od Terezy Jarošové

Na přípravu potřebujeme: 400 g mraženého listového těsta (tj. 1 balíček), 20 dkg salámu (český, šunka, gothaj), 1 vejce na potřetí, kmín, mák, sůl nebo bylinkové koření

Postup: Z těsta vyválíme placku a rozdělíme ji na čtverečky o něco větší než kolečko salámu, které do nich poté zabalíme (vytváříme rohlíčky). Poté vzniklé rohlíčky pomazeme vajíčkem a posypeme kořením. Dáme na plech (můžeme na něj dát pečicí papír) a pečeme na 250° do růžova.

Sýrové tyčinky od Simony Ličkové

Na přípravu potřebujeme: 1 Limburský sýr, 100 g másla, 100 g hladké mouky, 1 žloutek, sůl, kmín

Postup: Vše dobře vypracujeme v těsto, vyválíme tenkou placku, ze které nakrájíme tyčinky. Potřeme rozšlehaným žloutkem, posypeme solí a kmínem. V troubě upečeme na prudším ohni.

Šunkoví šnečci od Jany Machové

Na přípravu potřebujeme: 450 g mraženého listového těsta, 6 plátků šunky, 125 g zakysané smetany, pepř, sůl, petržel, bazalka

Postup: Listové těsto rozválíme na placku, jejíž povrch poklademe šunkou. Poté přepůlíme. Jednu z přepůlených částí potřeme zakysanou smetanou, do které jsme přidali petržel, bazalku, pepř a sůl. Přiklopíme druhou částí a srolujeme. Nakrájíme na proužky silné 2 cm. Pečeme asi 20 minut v předehřáté troubě na 200°.

Bramborové překvapení od Marty Šípkové

Na přípravu potřebujeme: 3 větší brambory (uvaříme a jemně nastrouháme), 1 lžička sladké papriky, 4 utřené stroužky česneku, 1 dcl oleje, 5 lžic kečupu, 1 jemně krájená cibule, sůl.

Postup: Smícháme všechny ingredience a mažeme na veku nebo topinky. Ozdobíme.

Pomazánka s tuňákem od Anety Tiché

Na přípravu potřebujeme: 120 g tuňáka, 80 g rama, 50 g taveného sýra, 1 středně velká cibule, šťáva z poloviny pomeranče, sůl

Postup: Tuňáka, rama a tavený sýr utřeme do jemné hmoty, do níž postupně přiléváme pomerančovou šťávu. Lehce zapracujeme měchačkou. Nakonec vmícháme jemně nakrájenou cibulku a osolíme.

Za redakční radu sepsala Jana Machová

VÁNOČNÍ INSPIRACE

Vánoce jsou tady a vy nevíte, jak je přivítat? Tak si s tím nelamte hlavu a zkuste se inspirovat neobvyklými výrobky, které jste třeba ještě neviděli, ale chtěli byste je vyzkoušet. Tak neváhejte, ať se má Ježíšek na co koukat, a vyrobte si vánoční dekorace, které doma dělají někteří žáci. Nejenom Ježíšek ocení krásnou a nápaditou výzdobu vašeho bytu.

Štěstí

Potřeby: na těsto - polohrubá mouka, voda olej, na špízy - asi 3 špejle, které přelomíme na půl a půlky na obou stranách ořežeme do špičky, hrozinky, pomerančovou kůru, želé, bonbóny, kousky naškrobené nebo pevnější látky, stuha

Ze surovin na těsto umícháme hmotu (mouku, vodu a olej dávkujeme podle toho, jak velký bochánek chceme mít, nejlépe tak do ruky dospělého člověka). Když je hotový, je dobré ho potřít žloutkem, aby se leskl. Potom ho dáme péci do trouby a počkáme, až bude dozlatova. Mezitím si připravíme špízy. Z pomerančové kůry si vykrojíme malý čtvereček a napícháme na špejli. Takto střídáme kousky ingrediencí, aby byla špejle barevná a veselá. Nakonec uvážeme stuhu. Takto uděláme všech šest špejlí a zapícháme do bochánku, který jsme upekli. Je možné dát mezi špízy zelené větvičky, například buxusu.

Řetěz z popcornu

Potřeby: popcorn (koupený, udělaný v mikrovlnné troubě, nebo na pánvi, atd.), jakákoli stuha, provázek, jehla na navlékání, pevnější nit nebo bavlnka
Na bavlnku navlékáme hotový popcorn. Řetěz si můžeme udělat jakkoli dlouhý. Může být i z barevného popcornu.

Voňavý ježek

Den co den od 1. do 24. prosince každý z rodiny zapíchne do pomeranče jednu špejličku, na které je želé a sušené ovoce. Na Štědrý večer vznikne krásný a voňavý ježeček zavěšený na lustru, nebo někde jinde. Pro větší vůni můžeme mezi špejličky napíchat také hřebíček.

Martina Šípková, VII. B

VÁNOCE – HRY A ZAJÍMAVOSTI

Když se řekne slovo „Vánoce“, některé děti vyjmenují řadu slov, která se jim při vyslovení tohoto slova vybaví, jako třeba dárky, cukroví, kapr a stromeček. Neuvědomují si ale, proč Vánoce vůbec slavíme. V tento den si připomínáme narození Ježíše Krista. Ten se narodil před dávnými časy za vlády císaře Augusta. Jeho rodným městem je Betlém, který leží v Judsku. Vyrůstal v městě Nazaretu, v severní oblasti Palestiny zvané Galilea. Vychovávala ho jeho matka Marie a otec Josef, který byl tesařem. Teď, když víte nejdůležitější informace o Vánocích, můžete si pohrát a zapřemýšlet nad těmito úkoly.

Najdi v těchto větách slova, která se pojí s Vánoci.

Psi mají rádi kost, Elenáš je ale člověk. ....

Tvoje nohy jsou jako ledy. ....

Máme rádi cukr, o víno moc nestojíme. ....

Dnes víčka brzy zavřela a klidně usnula. ....

Města Písek a Prčice. ....

Skřítek zpřeházel písmenka v jednotlivých slovech. Zkus je vrátit na původní místo.

KJÍŽEŠE - ..... BORÝVBRAMO TÁSAL - .....

ÁKYRD - ..... ČONEKVZE - .....

Z písmen ve slově ŠTĚDROVEČERNÍ utvoř slova, která odpovídají následující charakteristice. Po vytvoření slov by nemělo žádné písmeno zbýt bez užitku. Písmena se mohou použít víckrát.

1. Jinak znát - .....

2. Část dne - .....

3. Přídavné jméno ke slovu rok - .....

4. Parazit, který rád sídlí v našich vlasech - .....

**Najdi v této osmisměrce
osm vánočních pojmů.**

**Po vyluštění zpřeházejte
písmenka.**

š	z	a	ř	k	f	ch	r
K	t	i	z	e	c	p	a
d	u	ě	c	u	a	i	d
á	p	d	d	k	o	h	o
r	d'	o	u	r	d	i	s
e	a	n	h	k	o	l	t
č	š	m	d	o	r	s	e
k	ž	p	ě	h	d	s	t
y	j	e	ž	i	š	a	v
k	e	m	o	r	t	s	k
z	m	é	l	t	e	b	r

1.

2.

3.

4.

5.

6.

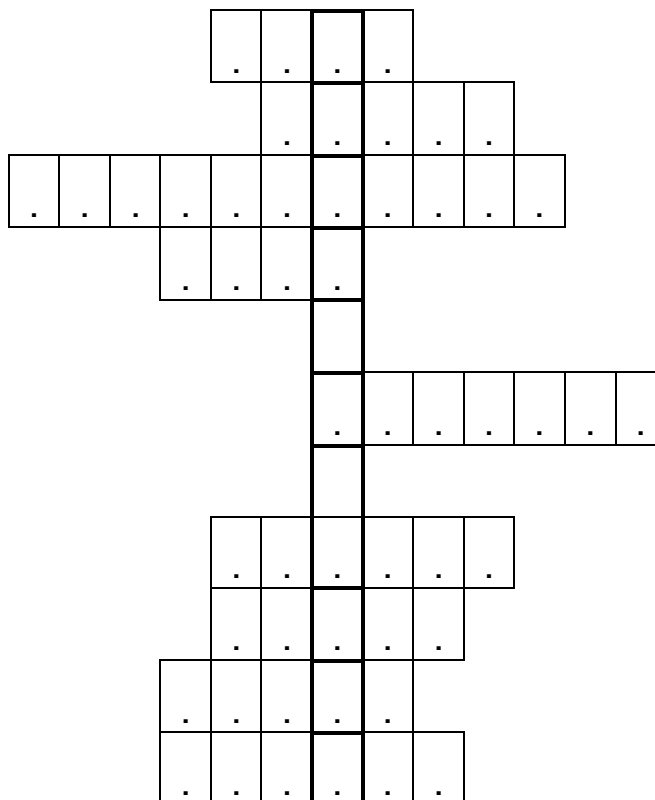
7.

8.

9.

10.

11.

1. Když to roztaje, je z toho voda.
2. Matka Ježíše Krista.
3. Provází to hlavně malé děti před rozbalováním dárků.
4. Štědrovečerní pokrm.
- 5.
6. Pečivo, které se dělá na Vánoce. Zaplétá se do copánků.
- 7.
8. Pokud se nenakupuje, tak vládne na Štědrý den ...
9. Posvátná kniha Křesťanů.
10. Čím byl Josef. (otec Ježíše)
11. Pocit po rozbalení dárků...

SOUTĚŽ - KDO JE KDO?

Milí čtenáři, nastal čas Vánoc. Už se jistě těšíte na dárky, které na vás čekají pod vánočním stromečkem. Pokud rádi soutěžíte, tak máte šanci získat dárek od nás. Minule měl(a) štěstí Aneta Paulů ze VI. A, které gratulujeme.

Pozorně si přečtěte následující popisy známých lidí a pak už jen zapojte své hlavičky. Šanci má každý, ale vyhrát může jen jeden. Co když to budeš třeba ty? Mnoho štěstí v soutěži vám přejí Jana a Veronika – autorky soutěže.

Pravidla: Vystřihnoutý soutěžní kupón, který najdete na poslední stránce pečlivě vyplňte a do konce ledna vhodte do schránky Školní vrby.

1. Tato významná česká sportovkyně se narodila 12. 4. 1969 v Praze. Vystudovala sportovní gymnázium a FTVS UK v Praze. S aerobice, kterým se proslavila, začala v 23 letech. Od malička se ale věnovala gymnastice. Svoji vrcholovou kariéru (pětinásobná mistryně republiky, mistryně Evropy a světa) již ukončila. Nyní je trenérkou tohoto sportu a můžeme ji vidět jako moderátorku pořadu pro ženy. Natočila i několik videokazet cvičení při hudbě. Je vdaná, její manžel Ivan býval i jejím trenérem. Má syna Míšu.

2. Dne 26. 10. 1950 začal v Konicích u Prostějova život jednoho českého umělce. Tento muž vystudoval JAMU v Brně. Poté účinkoval v brněnském Divadle bratří Mrštíků, hostoval a hrál v pražských divadlech (např. Karlín). Nyní je majitelem a uměleckým šéfem divadla Skelet v Praze. Mohli jsme ho vidět jako prince v několika pohádkách. Mezi jeho zájmy patří hudba, koně a čtení z rukou. Také uvádí jeden hudební televizní pořad.

3. Poprvé se tato žena světu ozvala 24. 6. 1947, když se v Praze narodila. Nyní je to všestranná umělkyně. Její první angažmá bylo v Divadle Rokoko, kde spolupracovala s Václavem Neckářem a Martou Kubišovou. Později se vydala na sólovou dráhu. Je ověněná celou řadou ocenění. Hrál v sedmi filmech, my ji známe především z jedné pohádky o velmi nešťastné princezně a z jejích CD i MC. Na svých 55 vypadá velice mladě. Třeba to bude tím, že sportuje a pracuje na zahrádce.

4. Dětství strávil v Kladně, kde se narodil. Studoval střední průmyslovou školu stavební, ale nedostudoval. (Maturitu si dodělal až v letošním roce.) Už od malička měl totiž rád sport, a tak za ním z Kladna odešel do ciziny. V roce 1998 získal pro ČR na olympijských hrách zlatou medaili. V červenci roku 1999 otevřel v pražské pasáži Blaník první restauraci z chystaného řetězce 15. 2. oslavil tento muž třicáté narozeniny. Své první dny života sportovních barů. Je svobodný, ale má přítelkyni.

J. Machová a V. Šustrová, IX. B

VÁNOČNÍ PODĚKOVÁNÍ

TISKÁRNA PORS s.r.o.
Vážený pan ředitel
Ing. Miroslav Kubík
Školní náměstí 11
537 01 Chrudim

Pane řediteli,
děkujeme vám, že jste naším tělesně
poslizeným spoliřáče, zajistil bavenné
světsením učebnice českého jazyka. Pro
Elišku Lubodovou teď bude mnohem
snazší společně s námi pracovat.
Děkuji v L.B.

Určitě každý z nás zažil situaci, kdy přichází do jídelny, čte nabídku jídel a vybírá si. A ejhle! Paní kuchařky už jen krčí rameny. Zbývá už jen jediná možnost, druhé jídlo je snědené. Ale tomu už bude konec. A kdo se o to zasloužil? Celá řada rodičů, přátel školy a sponzorů. Jim všem bychom chtěli touto cestou poděkovat za sponzorský dar na pořízení elektronického objednávkového systému, který zajistí každému žákovi možnost volby jídla po celou dobu výdeje obědů.

Jedním z největších dárců je oblastní pobočka České spořitelny v Pardubicích, které za její příspěvek také děkujeme.

Chcete naučit své děti hospodařit s penězi? Poznejte zvýhodněný účet SPOROJUNIOR.

Sporojunior je sporožirový účet, který je určen pro Vaše děti. K účtu můžete využít široké nabídky základních a doplňkových služeb. Sporojunior naučí Vaše děti samostatnosti a nezávislosti.

Co účet Sporojunior Vašemu dítěti nabízí?

- Jednoduše a efektivně spravovat osobní finance, získat tak zkušenosts prvním vlastním bankovním účtem.
- Provádět bezhotovostní operace v tuzemsku prostřednictvím platební karty vydané k účtu, které lze využít k placení zboží nebo služeb v obchodech.
- Vybírat hotovost z bankomatů v České republice.
- Sjednat trvalý příkaz k úhradě, popřípadě souhlas s inkasem.
- Moderní, bezpečný a rychlý způsob nakládání s prostředky na účtu přes telefon a počítač prostřednictvím služeb přímého bankovníctví, a to bez ohledu na otevírací dobu poboček České spořitelny: Servis 24 a GSM Banking - SIM Toolkit.
- Výběr a vklad hotovosti lze uskutečnit v nejrozsáhlejší síti poboček.

Jaké další výhody Sporojunior přináší?

Při výborných studijních výsledcích, tj. bude-li doložen studijní průměr do 1,5 včetně, přiznáme ke spořitelnímu vkladu úrokové zvýhodnění.

Co získáte k účtu Sporojunior zdarma?

- Správu a vedení účtu.
- Vydání platební karty Visa Electron Sporojunior.
- Aktivaci služeb přímého bankovníctví.
- Zřízení, změnu a zrušení trvalých příkazů.
- Informace o zůstatku a pohybech na účtu prostřednictvím měsíčního výpisu zasílaného poštou.

Co je třeba ke zřízení účtu Sporojunior?

- Platný průkaz totožnosti a rodný list majitele účtu (dítěte).
- Platný průkaz totožnosti zákonného zástupce.

Bližší informace Vám rádi poskytneme v pobočce České spořitelny v Chrudimi na Palackého třídě 801, telefon 469 644 206 nebo na informační lince 800 207 207. Těšíme se na Vaši návštěvu.

TROCHA POUČENÍ NA ZÁVĚR, NIKDY NEUŠKODÍ

VÁNOČNÍ STROMEČEK

Dříve měli lidé na stolech pouze větve chvojí. Měly od nich odhánět zlé duchy. Až v 19. stol. se stal stromeček nedílnou součástí Vánočních svátků.

VÁNOČNÍ ZVYKLOSTI

U nás naděluje dárky Ježíšek. Štědrovečerní pokrm je bramborový salát a kapr. Jak se naše zvyklosti liší například od zvyků v Anglii, Americe, či ve Švédsku?

V Anglii naděluje dárky Santa Claus a v Americe Father Christmas. Hází dárky skrz komín nebo komínem vleze dovnitř osobně. Druhý den ráno děti rozbalují dárky. V Anglii je tradičním jídlem, které se jí na Vánoce, krocan a vyhlášený švestkový pudink. Zvykem tam bývá věšet větvičky jmelí nad dveře – je to pradávný symbol míru a přátelství. Ve Švédsku se považuje za významný svátek už 13. prosinec. To je den svatě Lucie, dárkyně světla. Časně ráno se děvčata z rodiny převléknou za Lucii. Vezmou si dlouhé bílé šaty a na hlavu si nasadí věnec se světly. Takto vyšňořené pak nesou celé rodině do postele voňavou kávu a housky nebo jiné pečivo. Zcela zvláštní zákusek mívají o Vánocích obyvatelé Dánska – a sice sladkou rýžovou kaši. V kaši je schovaná mandle a kdo ji najde, dostane dárek.

Jana Strašková, VII. A

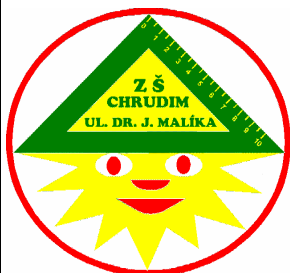
SOUTĚŽ - KDO JE TO?

Jméno a příjmení žáka

třída: .....

PŘÍJMENÍ OSOBY

1. ....
2. ....
3. ....
4. ....

MALÍČEK – občasník žáků Základní školy Chrudim, Dr. J. Malíka

- ❖ **redakční rada:** V. Šustrová, J. Machová, K. Emrová, T. Jarošová, A. Tichá, J. Strašková, M. Šípková, B. Viktorinová, L. Krčil, R. Severýnová, L. Marhanová, A. Paulů, Š. Žáková, L. Jandová
- ❖ **adresa redakce:** Základní škola Chrudim, Dr. J. Malíka 958, Chrudim 537 01, tel.: 469 620 607, e-mail: broz@zsmalika.cz
- ❖ **www.zsmalika.cz**